

ikke, det vilde kunne have faaet nævneværdig Betydning for Statskassen, om dette Ændringsforslag var blevet vedtaget. Nej, skulde man have noget ind i Lovforslaget, som i den Henseende kunde faa Betydning for Statskassen, saa skulde det være samtlige Vekselererforretninger for egen Regning, der skulde have en Begunstigelse. Men om Vekselererne faar en lille Begunstigelse paa de Forretninger, hvor de køber og sælger samme Dag — ikke sælger og køber samme Dag —, det tror jeg ikke vil kunne kendes i Statskassen.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at naar jeg har nævnt i mine Udtalelser i Betænkningen og ogsaa her i Dag, at jeg gik ud fra, at det var ca. 40 Tilsynsmænd, man havde tænkt at udnævne, saa skyldes det jo Finansministerens Skrivelse, som findes i et Bilag i Folketingsbetænkningen; der er ganske vist ikke nævnt 40 Tilsynsmænd, men der er nævnt 20 for Københavns Vedkommende foruden nogle ude i Amterne, og da jeg nu tænkte, at der skulde være en for hvert Amt, saa regnede jeg med, at det vilde blive ca. 40. Men det kan jo være, at 2 Amter skulde være slaaet sammen under een Tilsynsmand, og saa bliver der ganske vist kun ca. 30 efter Lovforslagets Tilsynsbestemmelser.

Den højtærede Minister nævnede saa, at Tilsynet vilde virke nogenlunde paa samme Maade til at begynde med efter Udvalgets Forslag som efter Ministerens oprindelige Forslag. Jeg anerkender — som det er udtalt i Betænkningen —, at det ikke er afskaaret ved Udvalgets Ændringsforslag, ikke mere i alt Fald, end hvad det mindre Tilsynspersonale, som bliver til Raadighed, kan medføre. Men jeg tror — som jeg allerede udtalte første Gang, jeg havde Ordet —, at det vil blive lettere med dette Tilsyn at tilpasse det efter det Omfang, som man til enhver Tid mener, Kontrollen bør have.

Det har glædet mig, at Mindretallet har taget sit Ændringsforslag tilbage; saa kan vi jo forudse, hvordan Loven vil komme til at se ud, og saa er vi jo til Slut alle enige, og naar Enden er god, som det forleden blev sagt i Folketinget ganske vist i en anden Betydning, er alting godt.

Poul Rasmusen: Den ærede Ordfører hentydede til, at jeg var kommet med Oplysninger angaaende Udvalgets Arbejde og Hentydninger til den ærede Ordførers Stilling til Promillens Størrelse. Jeg maa bestemt protestere herimod. Jeg har i den Henseende støttet mig paa Udtalelser, der er fremkommet fra den ærede Ordfører, da han paa sit Partis Vegne havde Ordet ved første Behandling, og jeg oplæste den ærede Ordførers Ord for det høje Ting. Det eneste, jeg kan beskyldes for at have meddelt fra Udvalget, er Partiniteten til Ændringsforslag Nr. 23; men jeg sagde udtrykkelig, at naar jeg gjorde dette, saa begik jeg derved ingen Indiskretion, fordi det er en offentlig Hemmelighed, som har staaet i flere Blade, hvor jeg har set det. Ellers kunde det aldrig falde mig ind at fremdrage det her, hvis det ikke allerede var fremdraget tidligere.

Naar den højtærede Minister undrede sig over, at der paa et lille Ændringsforslag fra Højres Side var anvendt saa megen Veltalenhed, vil jeg dertil bemærke, at det ikke er saa underligt, at naar man diskuterer med den højtærede Finansminister, saa bliver man veltalende.

Ordføreren (Dalsgaard): Ja, om den offentlige Hemmelighed, som det ærede Medlem (Poul Rasmusen) talte om, nemlig med Hensyn til det Ændringsforslag til Skatteparagraffen, som Mindretallet har stillet til anden Behandling, og som nu er taget tilbage, om den skal jeg sige, at jeg har læst i et Højreblad, at dette Forslag var kommet fra mig; men hvor dette Højreblad har faaet Meddelelsen fra, ved jeg ikke — ja, man maa vel godt sige Højre endnu —, men det er jo ikke helt utænkeligt, at det kan være kommet fra et Medlem af det tidligere Højre.

Poul Rasmusen: For at ikke Vinden skal vende sig og ikke det Smil, som krusede den ærede Ordførers Mund, skal blive staaende, vil jeg skynde mig at sige, at jeg ikke har haft Lod og Del i, at den Meddelelse er kommet i det paagældende Blad.

Ordføreren (Dalsgaard): Det har jeg heller ikke sagt.